

3 Απριλίου, 1991

{ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δότες }

BABY GIRL LANDAU,

Εφεσείουσα,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσ(β)λητης.

(Ποινική Έφεση 5356).

-
- Ποινή — Κατοχή και εμπορία ελεγχόμενων ναρκωτικών φαρμάκων δηλ. 1,943.2 γραμμάρια σκευάσματος που περιείχαν ηρωίνη χωρίς την άδεια του Υπουργείου Υγείας κατά παράβαση των Αρθρων 2, 3, 6 (1), (2), 3, 30 και 31 των περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμων του 1977 έως 1983 (Αρ. 29/77 και 67/83). 5
- Ο Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155 — Άρθρο 145 (2) — Η κατ' έφεση εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με έφεση εναντίον της ποινής υπό κατηγορούμενου.
- Ποινή — Εσφαλμένη καθοδήγηση του Κακουργιοδικείου αναφορικά με ουσιώδη γεγονότα — Η ποινή κρίθηκε από το Εφετείο με βάση την ορθή καθοδήγηση ως προς τα γεγονότα και όμως επικυρώθηκε. 10
- Πρακτική — Έκθεση γεγονότων — Αμφισβήτηση δήλωσης κατηγορούσας αρχής από κατηγορούμενο — Ποιά η ακολουθητέα διαδικασία. 15
- Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Η αρχή της ισότητας διασφαλίζεται με το άρθρο 28 του Συντάγματος.
- Ποινή — Προσωπικές περιστάσεις — Αποτελούν μόνο περιθωριακούς παράγοντες με πολύ μικρή βαρύτητα. 20
- Ποινή — Αρχές πάνω στις οποίες βασίζονται τα Δικαστήρια προς επαμέτρηση της ποινής — Επιβολή ποινής φυλάκισης 3½ χρόνων στη δεύτερη κατηγορία — Δεν κρίθηκε έκδηλα υπερβολική.
- Η εφεσείουσα ήταν Αμερικανίδα 41 χρόνων, δόκτορας της βιολογίας και ήλθε στην Κύπρο για διακοπές. Βρέθηκε ένοχη με δική της παραδοχή ότι είχε στην κατοχή της 1,943.2 γραμμάρια σκευά-

5 σματος ναρκωτικών που περιείχαν ηρωίνη με σκοπό να τα προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο. Τα ναρκωτικά που βρισκόνταν μέσα σε σακκουλάκια νάυλον είχαν επικολληθεί με ταινία σε διάφορα μέρη του σώματος της με σκοπό τη μεταφορά και παράδοση τους εκτός

10 Κύπρου. Συνελήφθη στο αεροδρόμιο Λάρνακας κατά την αναχώρηση της από την Κύπρο. Στο αεροδρόμιο η εφεσείουσα πριν προχωρήσει στον τόπο που γινόταν ο σωματικός έλεγχος πήγε στην τουαλέτα και έριξε τα ναρκωτικά στον κάλαθο των ακρήστων. Λεπτομερής σωματικός έλεγχος την ώρα της σύλληψης της φανέρωσε σακκουλάκι με ναρκωτικό στο μέσα μέρος της αριστερής της γάμπας στερεωμένο με τέλλα. Σε κατάθεση της η εφεσείουσα κατά τη σύλληψη της, ισχυρίστηκε ότι εκτός από την προσφορά αμοιβής \$30,000.- για τη μεταφορά των ναρκωτικών υπέστη πίεση και απειλή όταν έδειξε δισταγμό.

15 Η υπεράσπιση αρνήθηκε ότι βρέθηκαν ναρκωτικά στο σώμα της εφεσείουσας ενώ η κατηγορούσα αρχή ισχυριζόταν το αντίθετο στην έκθεση των γεγονότων. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ζήτησε την προσκόμιση μαρτυρίας για την απόδειξη αυτού του αμφισβητούμενου γεγονότος ούτε και προέβη σε έρευνα και στην απόφαση του αποδέκτηκε την εκδοχή της κατηγορούσας αρχής.

20

Το Κακουργιοδικείο επέβαλε στην εφεσείουσα ποινή φυλάκισης 3 1/2 χρόνων στην δεύτερη κατηγορία.

Η έφεση εναντίον της ποινής βασιζόταν πάνω στους πιο κάτω λόγους:

25 1. Εσφαλμένη καθοδήγηση αναφορικά με ουσιώδη γεγονότα που επηρεάζουν την επιμέτρηση της ποινής.

2. Παραβίαση της αρχής της ισότητας που διασφαλίζεται με το άρθρο 28 του Συντάγματος.

3. Η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική.

30 Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία συμπεριλαμβανομένων και των προσωπικών συνθηκών της εφεσείουσας απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

35 1. Το πρωταρχικό καθήκιο και ευθύνη για την επιβολή και επιμέτρηση της ποινής είναι στην αρμοδιότητα του πρωτόδικου Δικαστηρίου και οι αρχές με βάση τις οποίες το Εφετείο επεμβαίνει είναι καλά γνωστές.

40 2. Επειδή η εκδοχή της κατηγορούσας αρχής εσυγκρούετο με την εκδοχή της εφεσείουσας αναφορικά με την ανεύρεση επικολλημένου ναρκωτικού στο σώμα της εφεσείουσας και το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν άκουσε μαρτυρία και επειδή ο ισχυρισμός της εφεσείουσας για απειλές και πιέσεις ήταν το μόνο στοιχείο ενάτιον του Κακουργιοδικείου, το Κακουργιοδικείο λανθασμένα δεν απο-

δέχθηκε την εκδοχή της εφεσεύουσας. Η ποινή θα κριθεί με βάση την ορθή καθοδήγηση αναφορικά με τα γεγονότα.

3. Δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής της ισότητας η οποία κατοχυρώνεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος, σε βάρος της εφεσεύουσας. Αντίθετα η Αστυνομία επέδειξε ζήλο και ευθύνη για τη διερεύνηση της υπόθεσης και τη δίωξη όλων των προσώπων που δυνατόν να είχαν οποιαδήποτε ανάμειξη σ' αυτή. 5

4. Η ποινή που επιβλήθηκε στην εφεσεύουσα δεν είναι υπερβολική λόγω της σοβαρότητας του αδικήματος, της συχνότητας διάπραξης του, των τρομερών αποτελεσμάτων του στην υγεία των ανθρώπων και του μεγάλου κέρδους που αποκομίζουν οι έμποροι και μεταφορείς ναρκωτικών. Είναι καιρός τα πρωτόδικα Δικαστήρια ν' αυξήσουν τις ποινές λαμβάνοντας υπόψη τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης και τις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής. 10 15

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Afxenti "Iroas" v The Republic (1966) 2 C.L.R. 116;

Newton [1982] 4 Cr. App. R. (S.) 388;

Mandy Ann Ralf [1989] 11 Cr. App. R. (S.) 121; 20

Peter John Costley [1989] 11 Cr. App. R. (S.) 357;

Sultan v Republic (1983) 2 C.L.R. 121;

Khalifeh v Police (1987) 2 C.L.R. 161;

Κωνσταντίνου v Της Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 224;

Marco v Republic (1987) 2 C.L.R. 188; 25

Atia v Police (1979) 2 C.L.R. 214;

Aoun v Republic (1987) 2 C.L.R. 208.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από την Baby Girl Landau η οποία βρέθηκε ένοχη στις 22 Οκτωβρίου, 1990 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6528/90) στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2,3, 6 (1) (2), 30 και 31 του Περὶ Ναρκωτικών Φαρμάκων και 30

- 5 Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977, (Νόμος 29/77) και στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου προς τον σκοπόν όπως προμηθεύση τούτο σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του πιο πάνω Νόμου και καταδικάστηκε από τους Φρ. Νικολαΐδη, Π.Ε.Δ., Ιωαννίδη, Α.Ε.Δ. και Κραμβή, Ε.Δ. σε φυλάκιση 3 1/2 χρόνων στη δεύτερη κατηγορία χωρίς να επιβάλει ποινή στην πρώτη κατηγορία.

N. Κληρίδης, για την εφεσείουσα.

- 10 *A.M. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.*

- 15 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η εφεσείουσα, με δική της παραδοχή, βρέθηκε ένοχη από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας στις πιο κάτω κατηγορίες:

1. Στις 11 Ιουνίου, 1990, στη Λάρνακα, της Επαρχίας Λάρνακας, είχε στην κατοχή της ελεγχόμενο φάρμακο, ήτοι 1,943.2 γραμμάρια σκευάσματος, εκ των οποίων:-
- 20 (α) 487.4 γραμμάρια σκευάσματος περιείχαν 50% διαμορφίνη γνωστή ως ηρωΐνη,
- (β) 190.0 γραμμάρια σκευάσματος περιείχαν 94.9% διαμορφίνη γνωστή ως ηρωΐνη,
- 25 (γ) 408.4 γραμμάρια σκευάσματος περιείχαν 75.8% διαμορφίνη γνωστή ως ηρωΐνη,
- (δ) 337.0 γραμμάρια σκευάσματος περιείχαν 94.9% διαμορφίνη γνωστή ως ηρωΐνη και
- (ε) 520 γραμμάρια σκευάσματος περιείχαν 50% διαμορφίνη γνωστή ως ηρωΐνη,
- 30 χωρίς την άδεια του Υπουργείου Υγείας και κατά

παράβαση των Άρθρων 2, 3, 6(1),(2), 30 και 31 των περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμων του 1977 έως 1983 (Αρ. 29/77 και 67/83).

2. Η εφεσείουσα, στον ίδιο τόπο και χρόνο, που αναφέρεται στην πρώτη κατηγορία, είχε στην κατοχή της το ελεγχόμενο φάρμακο που περιγράφεται και στην πρώτη κατηγορία, με σκοπό να το προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των Άρθρων 2, 3, 6 (1), (3), 30 και 31 του ίδιου Νόμου. 5 10

Το Κακουργιοδικείο Λάρνακας επέβαλε στην εφεσείουσα ποινή φυλάκισης 3 1/2 χρόνων στη δεύτερη κατηγορία και δεν επέβαλε ποινή στην πρώτη, γιατί όλα τα συστατικά στοιχεία της περιέχονται στη δεύτερη κατηγορία.

Με την παρούσα έφεση προσβάλλεται η πιο πάνω απόφαση. 15

Οι λόγοι που προβλήθηκαν και αναπτύχθηκαν από το δικηγόρο της εφεσείουσας είναι:-

1. Η πρωτόδικη απόφαση εκδόθηκε με εσφαλμένη καθοδήγηση, αναφορικά με ουσιώδη γεγονότα που επηρεάζουν την επιμέτρηση της ποινής. 20
2. Παράβαση της αρχής της ισότητας, που διασφαλίζεται με το Άρθρο 28 του Συντάγματος.
3. Η ποινή, κάτω από τις περιστάσεις που διαπράχθηκε το έγκλημα και τις προσωπικές συνθήκες της εφεσείουσας, είναι έκδηλα υπερβολική. 25

Το πρωταρχικό καθήκο και ευθύνη για την επιβολή και επιμέτρηση της ποινής είναι στην αρμοδιότητα του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Οι αρχές, με βάση τις οποίες το Εφετείο επεμβαίνει σε ποινή που επέβαλε το πρωτόδικο Δικαστήριο, είναι καλά γνωστές και δεν είναι ανάγκη να τις επαναλάβουμε. 30

(Βλ.,μεταξύ άλλων, *Michael Antoni Afxenti "Igoas" v. The Republic* (1966) 2 C.L.R. 116, σελ. 118.)

Τα αναντίλεκτα γεγονότα είναι:-

5 Η εφeseίουσα - Αμερικανίδα, 41 χρονών, Δόκτορας της Βιολογίας, διαζευγμένη, ήλθε στην Κύπρο για διακοπές και παρέμεινε στη Λάρνακα.

10 Στις 11 Ιουνίου, 1990, πήγε στο αεροδρόμιο Λάρνακας για να αναχωρήσει με την πτήση ΟΑ 332 για την Αθήνα, ως ενδιάμεσο σταθμό για τη Νέα Υόρκη. Στους μηρούς της και σε μέρη του σώματος της είχαν τοποθετηθεί σε ξε-
νοδοχείο της Λάρνακας και επικολληθεί με ταινία σακ-
κουλάκια νάυλον, τα οποία περιείχαν τα ναρκωτικά που
αναφέρονται στις κατηγορίες. Μετά το διαβατηριακό και
15 τελωνειακό έλεγχο, που πέρασε, γινόταν σωματικός έλεγ-
χος. Η εφeseίουσα δεν προχώρησε προς τον τόπο που γι-
νόταν ο σωματικός έλεγχος, αλλά προς την τουαλέτα,
στην οποία απέβαλε και έριξε στον κάλαθο των αχρήστων
το πολύτιμο φορτίο της. Στο αεροδρόμιο συνάντησε κά-
ποιο Τζώρτζ Ντάτσεμ - γνωστό της από την Αμερική- ο
20 οποίος είχε κάποια ανάμειξη στη μεταφορά των ναρκωτι-
κών αυτών. Αυτός την είχε φέρει σε επαφή με το πρόσω-
πο, το οποίο η ίδια κατόπιν ισχυρίστηκε πως επικόλλησε
τα ναρκωτικά στο σώμα της για να τα μεταφέρει στη Νέα
25 Υόρκη, όπου θα τα κρατούσε στο διαμέρισμά της και θα
τα παρέδινε σε κάποιον ο οποίος θα πήγαινε να τα ζητήσει.

Οι καθαρίστριες του αεροδρομίου πρόσεξαν τις κινή-
σεις της εφeseίουσας στο αποχωρητήριο και βρήκαν στους
κάλαθους των αχρήστων τσιρόττους, μέσα στους οποίους
υπήρχαν σακκουλάκια νάυλον που περιείχαν ορισμένη
30 ουσία, η οποία τελικά αποδείχθηκε ότι ήταν ηρωίνη.

Η γυναίκα αστυνομικός, που ήταν καθήκον εκεί, συνέ-
λαβε την εφeseίουσα, η οποία ζήτησε να έλθει σε επαφή με
δικηγόρο και με την πρεσβεία της, ευκολίες που της δόθη-
καν.

35 Την ίδια ημέρα, στην Αστυνομία Λάρνακας, έδωσε θε-
ληματική κατάθεση, στην οποία παραδέχθηκε την διάπρα-

ξη των εγκλημάτων.

Αναλύσεις του Κυβερνητικού Χημείου απέδειξαν ότι τα σακκουλάκια περιείχαν 1,943.2 γραμμάρια σκευάσματος ναρκωτικών, όπως οι λεπτομέρειες στις κατηγορίες.

Ο δικηγόρος της Κατηγορούσας Αρχής ανέφερε ενώπιον του Κακουργιοδικείου ότι έγινε λεπτομερής σωματικός έλεγχος της εφεσείουσας την ώρα της σύλληψής της και ανευρέθηκε στο μέσα μέρος της αριστεράς γάμπας της ένα σακκούλι με άσπρη σκόνη- ναρκωτικό, που ήταν στερεωμένο με τέλλα. 5 10

Ο δικηγόρος της εφεσείουσας, στην αγόρευσή του, αρνήθηκε ότι οποιαδήποτε ποσότητα ναρκωτικών βρέθηκε επί του σώματός της.

Μετά την παραδοχή της κατηγορίας από κατηγορούμενο, το Δικαστήριο ακούει έκθεση των γεγονότων και παίρνει πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να ληφθούν υπόψη στην απόφαση για το είδος και την έκταση της ποινής. Εάν ο κατηγορούμενος αμφισβητήσει οποιαδήποτε δήλωση της Κατηγορούσας Αρχής, το Δικαστήριο έχει καθήκον να προβεί σε έρευνα. Εάν είναι ανάγκη, μπορεί να αναβάλει την υπόθεση και εάν το ζήτημα για το οποίο υπάρχει αμφισβήτηση ασκεί επιρροή στην ποινή, πρέπει να ζητήσει την προσκόμιση μαρτυρίας για την απόδειξή του. Εάν υπάρχει ουσιαστική σύγκρουση των δύο εκδοχών, και δεν γίνεται η έρευνα αυτή, το Δικαστήριο, κατά το δυνατό, πρέπει να αποδέχεται την εκδοχή του κατηγορούμενου. (Βλ. *Robert John Newton* [1982] 4 Cr. App. R. (S.) σελ. 388; *Mandy Ann Ralf* [1989] 11 Cr. App. R. (S.) σελ. 121; και *Peter John Costley* [1989] 11 Cr. App. R. (S.) σελ. 357. Βλ., επίσης, *Archbold Pleading Evidence and Practice in Criminal Cases*, 42η Έκδοση, παράγραφος 4-475, σελ. 521.) 15 20 25 30

Είναι γεγονός ότι το Κακουργιοδικείο ανέφερε στην απόφασή του ότι, ύστερα από σωματική έρευνα, ανακαλύφθηκε ποσότητα ηρωίνης, που μετέφερε η εφεσείουσα κολημένη στο μηρό της. 35

Το πρωτόδικο Δικαστήριο στην απόφασή του είπε και τα ακόλουθα:-

5 "Το Δικαστήριο δυνατόν να λάβει υπ' όψη ότι η κατηγορούμενη υπέκυψε σε πιέσεις, όμως θα πρέπει να πούμε ότι στην κατάθεση που έδωσε στην αστυνομία μετά τη σύλληψη της στις 11.6.1990 δεν ανέφερε οποιονδήποτε ισχυρισμό για πιέσεις ή απειλές ενώ
10 αντίθετα, παρατηρούμε ότι η κατηγορούμενη όταν άλλαξε ξενοδοχείο άφησε μήνυμα για να μπορούν τα άτομα που υποτίθεται ότι την πίεζαν να την βρουν."

Ο δικηγόρος της εφεσείουσας επιχειρηματολόγησε ότι αυτό είναι αντίθετο με τα στοιχεία που υπήρχαν ενώπιον του Κακούργιοδικείου. Η εφεσείουσα στην κατάθεσή της, που έδωσε στις 11 Ιουνίου, 1990, που ήταν Τεκμήριο ενώπιον του Κακούργιοδικείου, ισχυρίστηκε ότι, εκτός από
15 την προσφορά πληρωμής \$30,000.- για αμοιβή για τη μεταφορά των ναρκωτικών στην Αμερική, υπέστη πίεση και απειλή από κάποιον Αντουάν, όταν έδειξε δισταγμό.

20 Το μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης είναι αντίθετο με την κατάθεση της εφεσείουσας και δεν υποστηρίζεται από καμιά άλλη μαρτυρία. Είναι όμως γεγονός ότι, όταν η εφεσείουσα άλλαξε τόπο διαμονής στη Λάρνακα, άφησε μήνυμα του νέου τόπου διαμονής της, για να τη βρουν οι υποτιθέμενοι συνένοχοι.

25 Επειδή υπήρξαν δύο συγκρουόμενες εκδοχές, αναφορικά με την ανεύρεση στο σώμα της εφεσείουσας επικολλημένου ναρκωτικού κατά τη σωματική έρευνα, και το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν άκουσε μαρτυρία και, επειδή ο ισχυρισμός της εφεσείουσας για πίεση και απειλή ήταν το
30 μόνο στοιχείο ενώπιον του Κακούργιοδικείου, το Κακούργιοδικείο λανθασμένα δεν ενήργησε με βάση την εκδοχή και ισχυρισμό της εφεσείουσας. Θα κρίνουμε το ζήτημα της ποινής με βάση την ορθή καθοδήγησή, αναφορικά με τα γεγονότα, όπως ανωτέρω αναφέρομε.

35 Ο δικηγόρος της εφεσείουσας ισχυρίστηκε ότι αυτή δεν

έτυχε ίσης μεταχείρισης με τους οργανωτές και εγκέφαλους της διάπραξης του εγκλήματος, γεγονός που έπρεπε να ληφθεί υπόψη υπέρ της και ως ελαφρυντικό στην επιμέτρηση της ποινής της. (Βλ. *Georghiou and Others v. Republic* (1986) 2 C.L.R. σελ. 109, 126.)

5

Στην παρούσα υπόθεση η εφεσείουσα ανέφερε στην κατάθεση της ότι κάποιος Τζώρτζ Ντάτσεμ, γνωστός της από την Αμερική, ήταν το πρόσωπο που τη σύστησε στον υποτιθέμενο αδελφό του Αντουάν από το Λίβανο, ο οποίος της έκαμε τις προτάσεις και πιέσεις, στις οποίες έγινε αναφορά πιο πάνω. Αυτός επικόλλησε τα σακκουλάκια με το πολύτιμο - καταστροφικό για την ανθρωπότητα - ναρκωτικό στους μηρούς της. Στο ξενοδοχείο που έγινε η εναρκτήρια πράξη υπήρχε ένας νεαρός Άραβας, ο οποίος όμως ήταν εκτός δωματίου σε όλη τη διάρκεια της στιχομυθίας και των πράξεων που ακολούθησαν.

10

15

Αμέσως μετά την κατάθεσή της, η Αστυνομία διεξήγαγε έρευνα και φάνηκε ότι ο Τζώρτζ Ντάτσεμ αναχώρησε από την Κύπρο με την πτήση με την οποία επρόκειτο να αναχωρήσει η εφεσείουσα. Ο νεαρός Άραβας βρέθηκε, αλλά τίποτε δεν γνώριζε και τίποτε το ενοχοποιητικό δεν υπήρξε εναντίον του. Ο Αντουάν, ο υποτιθέμενος αδελφός του Τζώρτζ, δεν ανευρέθη, πρόδηλα γιατί το όνομα "Αντουάν" δεν ήταν το πραγματικό όνομα του προσώπου για το οποίο μίλησε η εφεσείουσα.

20

25

Τα πιο πάνω καταδεικνύουν ότι ο ισχυρισμός του ευπαιδευτού δικηγόρου παραμένει αστήρικτος και ατεκμηρίωτος.

Η Αστυνομία της Κύπρου, γενικά, και στην παρούσα υπόθεση, ειδικά, επέδειξε ζήλο και ευθύνη στη διερεύνηση της διάπραξης του εγκλήματος και δίωξη προσώπων τα οποία χρησιμοποιούν τη χώρα μας ως διαμετακομιστικό σταθμό εμπορίας του λευκού θανάτου.

30

Τελικά υποστηρίχτηκε από το δικηγόρο της εφεσείουσας ότι, κάτω από τα περιστατικά της υπόθεσης, η ποινή των 3 1/2 χρόνων φυλάκισης είναι υπερβολική, λαμβανο-

35

5 μένων υπόψη ειδικά των προσωπικών περιστάσεων της
 εφεσείουσας. Η εφεσείουσα είναι Δόκτορας της Βιολο-
 γίας, 41 χρονών, ευκατάστατη, που έχει πρόσφατα διαζευ-
 χθεί. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του ψυχιάτρου, που την
 10 εξέτασε, έχει όγκο στο στήθος, πρόβλημα στη βαλβίδα της
 καρδιάς λόγω ρευματικού πυρετού, αντιμετωπίζει ψυχο-
 λογικά προβλήματα, είναι άτομο αγχώδες που φοβάται
 ο,τιδήποτε εκπροσωπεί την εξουσία και η αντοχή της σε
 15 κατάσταση πίεσης και έντασης είναι μειωμένη. Έχει δια-
 ταραγμένη προσωπικότητα με μειωμένες ψυχικές αντιστά-
 σεις.

Σε εφέσεις εναντίον της ποινής από κατηγορούμενο, η
 εξουσία του Δικαστηρίου τούτου είναι να αυξάνει, να
 μειώνει ή να τροποποιεί την ποινή - (βλ. Άρθρο 145(2)
 15 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155).

Στην υπόθεση *Sultan v. Republic* (1983) 2 C.L.R. 121 στη
 σελ. 123 ειπώθηκε:-

20 "In the assessment of the extent of sentence the
 seriousness of the offence, as reflected in the punishment
 provided by the law, the prevalence of the offence, the
 evil that it causes to society, the circumstances pertaining
 to its commission and, certainly, the personal and family
 circumstances of the accused are taken into consi-
 25 deration. In the treatment of an offender the sentence
 may be individualized. The remorse and the confession,
 the help one renders for the detection of the crime and his
 behaviour with regard to the crime and the law at all
 stages, upto and including the trial, are matters to be
 taken into consideration.

30 Cyprus nowadays, due to the plight that befell on
 Lebanon, has become a transit camp for narcotics and
 this offence is a prevalent one. The Courts of this
 country have to impose severe sentences of
 imprisonment to stamp out the social evil of narcotics for
 35 the protection not only of the people of Cyprus but of
 the people all over the world, as this offence is an

international one. The Supreme Court time and again stressed that offences involving narcotic drugs have to be faced sternly by the Courts. The possession, trafficking and dealing with narcotics is a social evil against which an international campaign is being waged."

5

Στην υπόθεση *Khalifeh v. Police* (1987) 2 C.L.R. 161, στη σελ. 162 ειπώθηκαν:-

"We do appreciate that this appellant has certain mitigating circumstances in his favour, but their weight ought to be very small because in cases of this nature the Courts should be primarily concerned with assessing sentences of imprisonment entailing severe punishment for persons involved in narcotic drug offences and, also, sentences which will act as effective deterrence against the commission of similar offences by other persons in future."

10

15

Στην υπόθεση *Κώστας Α. Κωνσταντίνου v. Της Δημοκρατίας*, (1989) 2 Α.Α.Δ. 224 ειπώθηκε στη σελ. 228:-

"Η διαδικασία εξατομίκευσης της ποινής δεν συνεπάγεται εξουδετέρωση ούτε της σοβαρότητας του εγκλήματος ούτε του στοιχείου της αποτροπής όταν συντρέχουν λόγοι, όπως και στην προκειμένη υπόθεση, για την απόδοση του αποτρεπτικού χαρακτήρα στην ποινή."

20

Στην υπόθεση *Marco v. Republic* (1987) 2 C.L.R. 188, αποφασίστηκε ότι οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορούμενου, στις περιπτώσεις ναρκωτικών, παρόλο ότι δεν μπορούν να παραγνωριστούν, είναι μόνο περιθωριακοί παράγοντες με πολύ μικρή βαρύτητα.

25

Το γεγονός ότι η εφεσείουσα είναι γυναίκα, που εύκολα υποκύπτει σε πιέσεις, δεν πρέπει να βαρύνει πολύ στη σκέψη του Δικαστηρίου.

30

Το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *Atia v. Police* (1979) 2 C.L.R. 214, δεν έλαβε υπόψη τα ψυχολογικά προ-

βλήματα του εφεσείοντα.

Στην υπόθεση *Sultan v. Republic*, (ανωτέρω), το νεαρό της ηλικίας του εφεσείοντα δεν λήφθηκε υπόψη ως ελαφρυντικό.

- 5 Στην υπόθεση *Aoun v. Republic* (1987) 2 C.L.R. 208, ο εφεσείων, Λιβανέζος, 64 χρονών, υπέφερε από οστεοαρθρίτιδα και υπερτροφία του προστάτη, καταδικάστηκε σε τέσσερα χρόνια φυλάκιση για κατοχή, με σκοπό την προμήθεια, 1,069 γραμμαρίων μορφίνης. Το Ανώτατο Δικαστήριο είπε ότι η ηλικία του και η κατάσταση της υγείας του δεν ήταν θέματα τα οποία μπορούσαν να δικαιολογήσουν την επέμβαση του Εφετείου στην ποινή που επιβλήθηκε.

- 15 Ο καλός χαρακτήρας του μεταφορέα είναι πολύ μικρής σημασίας στις περιπτώσεις εμπορίας ναρκωτικών. Οι έμποροι των ναρκωτικών, συνήθως, αναζητούν μεταφορείς καλού χαρακτήρα και πρόσωπα τα οποία δυνατόν, λόγω φύλου, ηλικίας ή ασθένειας, να προκαλούν τη συμπάθεια του Δικαστηρίου. Χωρίς τους μεταφορείς αυ-
- 20 τούς το εμπόριο των ναρκωτικών δεν θα βρισκόταν στην έξαρση που είναι σήμερα.

- Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία, βρίσκουμε ότι η ποινή των 3 1/2 χρόνων φυλάκισης δεν είναι υπερβολική. Και εάν ακόμα η ποινή ήταν μεγαλύτερη δεν θα επεμβαί-
- 25 ναμε. Ο νομοθέτης προνόησε 14 χρόνια φυλάκιση ως την ανώτατη ποινή. Λόγω της σοβαρότητας του αδικήματος, της συχνότητας της διάπραξης του, των τρομακτικών αποτελεσμάτων του στην υγεία αθών ανθρώπων, του μεγάλου κέρδους το οποίο αποκομίζουν οι έμποροι και οι
- 30 μεταφορείς των ναρκωτικών, πιστεύουμε ότι είναι καιρός τα πρωτόδικα Δικαστήρια να αυξήσουν τις ποινές, λαμβάνοντας βεβαίως υπόψη τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης και έχοντας ως γνώμονα τις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση της ποινής.

Η έφεση απορρίπτεται.